

Η Συνθήκη της Λωζάνης, Ίμβρος και Τένεδος στο «Ενορία εν δράσει»

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)
[/ Πολυμέσα - Multimedia](#)

Συνεχίστηκε την Δευτέρα 4 Απριλίου, με την 9η διαδικτυακή συνάντηση, η σειρά παρουσιάσεων, με γενικό τίτλο «Η ιστορία της Μικράς Ασίας», που πραγματοποιείται κάθε Δευτέρα, στο πλαίσιο των Εκπαιδευτικών Σεμιναρίων του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Η συνάντηση είχε θέμα «Συνθήκη της Λωζάνης, Ίμβρος και Τένεδος». Τη σειρά επιμελείται η Αρχοντία Παπαδοπούλου, Ιστορικός, Φιλολόγος, Πρόεδρος της Ενώσεως Μαγνησίας Μικράς Ασίας.

Το Σεμινάριο είναι ανοιχτό σε όλους και η παρακολούθηση του γίνεται μόνο διαδικτυακά, μέσα από το κανάλι του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Η Συνθήκη της Λωζάνης υπογράφηκε στις 24 Ιουλίου του 1923 και έλαβαν μέρος η Βρετανική αυτοκρατορία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Ιαπωνία, η Ελλάδα, η Ρουμανία, το Σέρβο-κροατικό-σλοβενικό κράτος και η Τουρκία. Το θέμα ήταν να γίνει διακανονισμός των συνόρων της Τουρκίας, με τους εταίρους.

Ως προς την Ελλάδα, διευθετήθηκαν τα θέματα των συνόρων Ελλάδας - Τουρκίας, ενώ σοβαρότατο θέμα ήταν οι οικονομικές διευθετήσεις, που αφορούσαν τις πολεμικές αποζημιώσεις που ζητούσαν οι Τούρκοι.

Ακόμη, η ανταλλαγή αιχμαλώτων εκατέρωθεν και η ανταλλαγή πληθυσμών, που ήταν ένας νεοφανής πολιτικός και διπλωματικός όρος. Επίσης διευθετήθηκε, υπέρ της Τουρκίας, το ακανθώδες θέμα της παραχώρησης της Ίμβρου και της Τενέδου στην Τουρκία.

Η Τουρκία παραιτείται υπέρ της Ιταλίας, παντός δικαιώματος και τίτλου, για τα νησιά που κατείχε η Ιταλία και τις μικρές βραχονησίδες που εξαρτιόνταν από αυτά

τα νησιά.

Αργότερα, το 1947, τα Δωδεκάνησα παραχωρήθηκαν από την Ιταλία στην Ελλάδα, η οποία απέκτησε την κυριαρχία επ' αυτών, χωρίς καμία αλλαγή στα θαλάσσια σύνορα, όπως αυτά είχαν συμφωνηθεί μεταξύ Ιταλίας και Τουρκίας, με την Συνθήκη της Λωζάνης.

Η Τουρκία και η Ελλάδα, συμφώνησαν, όπως αναφέρει η συνθήκη περί ανταλλαγής πληθυσμών, στην υποχρεωτική ανταλλαγή των Τούρκων υπηκόων ελληνικού ορθοδόξου θρησκειύματος, που ήταν εγκατεστημένοι επί των τουρκικών εδαφών, και των Ελλήνων υπηκόων μουσουλμανικού θρησκειύματος, που ήταν εγκατεστημένοι επί των ελληνικών εδαφών.

Τα πρόσωπα αυτά, δεν θα μπορούσαν να εγκατασταθούν πάλι στην Τουρκία ή αντίστοιχα στην Ελλάδα, χωρίς άδεια της αντίστοιχης κυβέρνησης. Δεν συμπεριλήφθηκαν στην ανταλλαγή, οι Έλληνες κάτοικοι της Κωνσταντινούπολης και οι μουσουλμάνοι κάτοικοι της Δυτικής Θράκης.

Οι εκατέρωθεν πληθυσμοί που ανταλλάχθηκαν, χάνουν την ιθαγένεια που είχαν μέχρι τότε. Ως προς τις οικονομικές διευθετήσεις μεταξύ των δύο κρατών, και μιλώντας για τους Έλληνες της Μ. Ασίας, υποτίθεται ότι θα γινόταν οικονομική εκκαθάριση, για την αγροτική και αστική περιουσία που κατείχαν, κάτι που δεν έγινε ποτέ.

Με την Συνθήκη των Σεβρών, είχαν παραχωρηθεί στην Ελλάδα η Ίμβρος και η Τένεδος, αφού λίγα χρόνια νωρίτερα, είχαν απελευθερωθεί από τον ελληνικό στρατό.

Με την Συνθήκη της Λωζάνης, αυτά τα δύο νησιά, παραχωρούνται οριστικά και αμετάκλητα στην Τουρκία, ενώ εξαιρέθηκαν οι Έλληνες κάτοικοι των δύο νησιών από την ανταλλαγή των πληθυσμών.

Η Συνθήκη προέβλεπε κάποιους ευνοϊκούς όρους περί αυτονομίας αυτών των Ελλήνων, που δεν τηρήθηκαν ποτέ. Αντιθέτως, κατά παράβαση των όρων της Συνθήκης, ανακλήθηκαν όλα τα δικαιώματα των μειονοτήτων, απαγορεύτηκε η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας, δεν εφαρμόστηκε η ύπαρξη τοπικής αστυνομίας ελεγχόμενης από την ελληνική μειονότητα, αλλοιώθηκε ο πληθυσμός των νησιών, οι ιδιοκτησίες των Ελλήνων απαλλοτριώθηκαν, ναοί και σχολεία έκλεισαν, αντιμειονοτικά μέτρα απομόνωσαν τα νησιά, εξαναγκάζοντας ουσιαστικά τους κατοίκους να τα εγκαταλείψουν.

Με το Ελληνοτουρκικό Σύμφωνο Φιλίας του 1930, οι ελληνικές περιουσίες στην Μ.

Ασία και οι μουσουλμανικές στην Ελλάδα, περιέρχονται στην κυριότητα του τουρκικού και ελληνικού δημοσίου αντίστοιχα, και η ακίνητη περιουσία των 350.000 ανταλλαξίμων μουσουλμάνων, αντιστοιχήθηκε με την ακίνητη περιουσία των πλέον των 2.000.000 Ελλήνων, του ευρύτερου μικρασιατικού χώρου. Επίσης, αποσβέστηκαν οριστικά, όλες οι αξιώσεις των δύο κρατών, από τις ανταλλάξιμες περιουσίες.

Τη συνάντηση μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ:

[Αρχοντία Παπαδοπούλου: «Ιστορία της Μικράς Ασίας» 09](#)